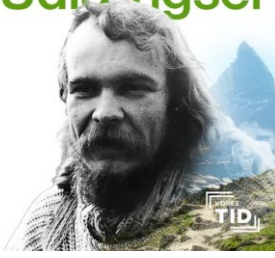

Udlængsel

Transskription af:

Udlængsel

Episode 4: Peter backpacker i 1971: Skynd dig langsomt og lær te-manden at kende

Vært og tilrettelægger: Nikolai Sørensen

Medvirkende: Backpacker, Peter Hørve og Leder af Center for Turismeforskning, Mathias Thuen Jørgensen.

Redaktør: Rikke Caroline Carlsen

Nikolai Sørensen: Duften af den varme risret spreder sig i det simple bondekøkken og får Peters tænder til at løbe i vand. Sammen med sin kæreste har han fået ly for natten på en lille gård i Himalaya-bjergene. Året er 1971, og efter en hel dag med rygsækken på ryggen langs de stejle bjergstier, er det unge par udmattede og trætte. Med maverne fulde ruller de soveposerne ud på høloftet og ser det sidste lys forsvinde over bjergene. Endelig er de der, midt i det ukendte. Langt fra den endeløse kolde krig og Vestens materialisme. De er en del af de første backpackere. De er hippier, der leder efter nye måder at tænke og leve på, der leder efter te-manden. Den er overalt i de film, vi ser i de bøger, vi læser i musikken vi hører, og de SoMe posts, vi scroller forbi, udlængslen. Efter somre med rejserestriktioner oplevede flere rejseselskaber rekordstor rejselyst i sommeren 2022. For vi længes ud. Det har vi altid gjort, og det vil vi blive ved med. Men hvad er det, vi længes efter? Jeg hedder Nikolai Sørensen, og i denne her episode tager jeg dig med ud og backpacker. Backpacking er i dag en utrolig populær rejseform blandt rejselystne unge. Men hvor kommer fænomenet fra? Og hvad betød rejsen for de første backpackere? Det vil jeg finde ud af i dag, hvor jeg udforsker 1970'ernes Hippie Trail. En legendarisk backpacker-rute, der gik igennem Afghanistan, Pakistan, Indien og Nepal. Jeg besøger den gamle hippie Peter Hørve, der sammen med sin kæreste rejste ud med rygsækken på ryggen i 1971.

Peter Hørve: Der er han. Sådan så jeg ud.

Nikolai Sørensen: Med langt hår og ... Og så tager jeg på hostel med leder af Center for Turismeforskning, Mathias Thuen Jørgensen, der har forsket i turisme og blandt andet beskæftiget sig med backpackerkulturen. Velkommen til Udlængsel. Hej! Tak for at jeg måtte komme.

Peter Hørve: Hej, dags. Ja selv tak. Kom indenfor.

Nikolai Sørensen: Tak skal du have. Ja, det er noget af et vejr. Drivvåd af regnen inviterer Peter mig indenfor. Vi sætter os ved stuebordet, og imens jeg varmer mig på en kop kaffe, mindes Peter foråret 1971.

Peter Hørve: På det tidspunkt er vi ganske unge, og vi er jo selvfølgelig som alle unge grebet af en længsel efter at komme ud og se den store verden. Og på det tidspunkt var vi rimelig trætte af den politiske situation, den evige kolde krig og den materialisme, som hele tiden omhullede os.

Nikolai Sørensen: Hvad var det, I vil finde ude i verden?

Peter Hørve: Det var jo det ukendte, kan man sige, fordi altså, vi kendte jo den kultur, vi vi boede i, og til hudløshed synes vi og kendte dens begrænsninger. Og vi havde en stor, stor trang til også at se den 'Den tredje verden'.

Nikolai Sørensen: Peter har et slogan, der bliver retningsgivende for det kommende år og hans måde at rejse på. Hvordan var det, det lød?

Peter Hørve: At vi ville ikke rejse hurtigere, end at vi lærte te-manden at kende.

Nikolai Sørensen: Han vil rejse så langsomt, at han kan nå at lære den lokale te-mand at kende alle de steder, han besøger.

Peter Hørve: Det var en af de ting, vi øvede os på at komme væk fra. At man som et vestligt tænkeligt menneske ikke skulle hele tiden et nyt mål, et nyt mål.

Nikolai Sørensen: Så det her med at være et sted længe nok til at hvad kan man sige lære de lokale, lære te-manden at kende? Var det også derfor vi valgte backpacking? Altså var den rejseform god til lige præcis den måde at rejse på, som I gerne ville?

Peter Hørve: Jeg ved ikke, hvordan vi skulle have rejst ellers. Man rejser jo ikke med en kuffert eller en kiste. Altså, det var en gammel møgrygsæk, som hang ad helvede til på ens ryg og sådan noget. Vi var backpackers fordi at sådan en rejste man. Det var det nemmeste at bevæge sig rundt med.

Nikolai Sørensen: Og med rygsækken på ryggen, så er I klar til at tage af sted. Vil du beskrive en gang, hvordan jeres tur starter?

Peter Hørve: Den startede med at vi tog afsted en dejlig maj dag, forbi Dyrehaven, igennem Sverige, over til Finland og kom ind i et russisk tog, kørte over den russiske grænse, tog til Tashkent i Usbekistan og fløj ned til Kabul. Og så begyndte vores rejse.

Nikolai Sørensen: Så var det bare afsted med rygsækken derfra?

Peter Hørve: Så var det afsted med rygsækken derfra.

Nikolai Sørensen: Imens Peter travler ud fra Kabul med rygsækken over skulderen, mødes jeg med leder af Center for Turismeforskning, Mathias Thuen Jørgensen til en snak om backpacking. Nå, Mathias, vi sidder jo her på Generator Hostel i København, hvor backpackerrejsende fra hele verden mødes og overnatter. Og hvad er backpacking egentlig for en rejseform?

Mathias Thuen Jørgensen: Nogle af de ting, man nok vil associere med, det er, at man har man overnatter nogle bestemte steder og måske typisk lidt billigere overnatningsform. Man bruger nogle andre transportformer end mainstream turisme, så man vil måske mere bruge offentlige lokal offentlig transport frem for turistbusser eller lignende. Og så er der også noget omkring det sociale, når man rejser, hvor man kan sige sådan en mainstream turist vil måske typisk primært være ude at rejse for at være sammen med sin familie. Hvor en backpacker ofte vil forsøge at opsøge noget social interaktion også med folk man ikke kender.

Nikolai Sørensen: Så det er jo en ret unik rejseform. Hvordan opstår backpacking egentlig?

Mathias Thuen Jørgensen: Jamen, allerede tilbage i 1800-tallet og også lidt op i 1900-tallet der står der så det her vagabond-livsstil nærmest, hvor man går fra sted til sted og finder, arbejde og udforsker verden på en eller anden måde. Men det er jo meget også af nød, at man gjorde det. Og så kan man sige så når vi kommer lidt længere op i 1900-tallet, så begynder man at tale om sådan nogle drifters, men som i højere grad gør det af... for fornøjelsens skyld, kan man sige. Så de er ikke nødvendigvis tvunget til at gøre det. Og så er de her... Så sker der også på en eller anden måde en overgang, og det sker nok sådan lidt med i op gennem 60'erne og 70'erne, hvor man kan se, at de her drifters. De bliver ligesom mere til et marked også, et turistmarked. Og det bliver alt sammen også forstærket af, kan man sige, den der hippie hippiekulturen, hippiebevægelsen i 60'erne og 70'erne?

Nikolai Sørensen: Hvem er de første backpackere egentlig?

Mathias Thuen Jørgensen: Der var jo det her element af en hippiebevægelse og modkultur nærmest nærmest over det i starten. Der var lidt sådan en push og pull på den måde, at de bliver ligesom skubbet af, at de gerne vil væk hjemmefra og måske gør lidt oprør. Og så bliver de samtidig trukket af, at man gerne vil ud og opleve noget andet, selvaktualisere på en eller anden måde. Der

var jo sådan en frihed på det der lidt hippie trail, og der var også stoffer og en masse andre udfoldelsesmuligheder, som man ikke ville have derhjemme. Og der var også. Der er jo eksempler på nogle af de der hippier, som ligesom tog ud og aldrig kom tilbage, som fandt ud af at...

Nikolai Sørensen: Som blev glade for det? haha. Efter en lang rejse er Peter ankommet til et område, han kun har turdet drømme om. Han er i Nepal lige under den tibetanske grænse, og herfra begynder en 33 dages lang vandretur med rygsækken gennem Himalaya bjergene. En vandretur, som Peter aldrig vil glemme.

Peter Hørve: Og på en eller anden mærkelig måde bliver vi indlogeret i et kornkammer. Vi ligger på de fineste kornsække. Og næste dag kommer der nogle søde unge mennesker, og vi begynder at prøve at forstå hvor det er vi er henne? Og beder om vejen som gode danskere. Vejen til Mount Everest.

Nikolai Sørensen: Var den lige der.

Peter Hørve: Og så peger de ned over en stor, stor, stor dal. Over på et bjerg derovre og siger: der begynder det.

Nikolai Sørensen: Sådan.

Peter Hørve: Og så drog vi ellers af. Og de første tre dage gik med at gå op og op og op. Tre dage. Og det er store sten, man ligesom bevæger sig iblandt og op af. Men det er stadig en sti, der er meget markeret og som alle bruger simpelthen, så der var nogenlunde ryddet for for mad på på store strækninger.

Nikolai Sørensen: Jeg tænkte også på ja netop, hvor kan I få mad og hvor kan I sove henne på den her tur?

Peter Hørve: Meget simpelt. Man gik ind på en bondegård, og så havde vi lært at sige mad og sove, 'sopsikane'. Og der var altid nogle søde bønder, som sørgede for, at vi fik noget mad. Ris og spinat tit og måske et æg, hvis vi var heldige og lidt bananer og det kunne... Der var ikke så meget. Og meget enkelt kost. Og så fik vi et løfte at sove på, og vi var, vi havde gået 8-10 timer hver dag, så når vi havde spist, så rullede vi vores soveposer ud, og så gik vi i soveposerne og så det sidste lys over bjergene. Og så sov vi en god søvn.

Nikolai Sørensen: Det lyder altså virkelig skønt.

Peter Hørve: Vi mødte alle mulige mennesker på vores færd. Vi mødte f.eks. en skotte, der kom med med 27 herrer og den bagerste. Han var sådan en rigtig amerikaner og også. Han sad på 33. etage i et kontorskyskraber i Chicago. Og alt det der de skulle de skulle ned af bjergene og videre til Kathmandu og var netop nogle, der sikkert ikke nåede at lære te- manden at kende, før de skulle videre, fordi de skulle... Om en uge, så sad han oppe i sit i sit tårn igen på sit kontor. Han havde travlt. Ja, og så der var munke, der kom ned og kyskede vores fødder. Og der var bønder, og der var andre hippier, som også var på på farten.

Nikolai Sørensen: Så det var virkelig nogle dage med mange oplevelser. Og når du lukker øjnene i dag. Hvordan? Hvordan ser de bjerge så ud?

Peter Hørve: Jamen, de var de mest utrolige smukke, smukke landskaber vi kom igennem, og det var vidunderligt at være fuldstændig koblet fra vestlig kultur på alle måder. Og det var bare. Vi var omgivet af de smukkeste smukke bjerge og dale og vandløb og tåge, skove og og lemminger, der pilede ud og ind. Og det var ganske og aldeles vidunderligt. Ja.

Nikolai Sørensen: Og så efter at I har vandret i de her 33 dage, så er det så, at I kommer til Kathmandu. Ja. Og hvordan er den oplevelse?

Peter Hørve: Ja, det var sådan set nedtur, fordi det havde været så vidunderligt og enkelt og. Og det var ligesom at blive smidt ud af Paradisets have, før man opdagede, at det egentlig var Paradisets have, du havde været i.

Nikolai Sørensen: Mathias, hvad indeholder en backpackerrejse?

Mathias Thuen Jørgensen: Den indeholder jo, kan man sige, at man bevæger sig ud af sine vante omgivelser på den ene eller den anden måde, og man opholder sig ofte nogle forskellige steder over en lidt over en længere periode, end man ville gøre med en traditionel charterrejse. Den indeholder, at man har en eller anden form for social interaktion med med nogle man ikke kendte, da man tog af sted vil det typisk indeholde? Og så indeholder det selvfølgelig nogle aktiviteter og oplevelser, som måske typisk måske også vil være lidt anderledes end det man ville opleve på en charterrejse. Det kunne være, at man går mere efter nogle lidt mere eventyrprægede, hvis man kan sige det sådan, oplevelser. Det kan være, at man forsøger at komme mere ud i naturen. Det kan være, at man arbejder, mens man er afsted. Det kan være, at man prøver at deltage i nogle aktiviteter, som man ser som værende positive for det sted, man opholder sig for eksempel.

Nikolai Sørensen: På vandreturen gennem Himalaya og på resten af sin etårige backpackerrejse, får Peter indsigt i fremmede kulturer og en virkelighed, der ligger meget langt fra den, han selv kommer fra.

Peter Hørve: Jeg oplevede en stor, stor gæstfrihed, venlighed, afslappethed og på alle måder en indfrielse af de drømme, som vi havde haft undervejs.

Nikolai Sørensen: Men i det der møder I også en virkelighed, der ligger langt fra den virkelighed, I selv er fra i København. Hvad var nogle af de skyggesider, du oplevede?

Peter Hørve: Jamen, du ser utrolig mange fattige mennesker. Du kan slet ikke undgå at se det. Hvordan man kører igennem endeløse slumområder og elendige boligforhold og og to steder, der mødte vi altså ren elendighed. Det ene sted, det var Varanasi, hvor der havde været en kæmpe, kæmpe stor oversvømmelse, hvor vandet havde stået otte meter højere i Ganges og hele den ene side af byen, hvor der er fladt land på den anden side. Det havde været oversvømmet, så vi mødtes stationer, hvor der bare var tusinder og tusinder af mennesker, der var stimlet sammen fordi det var high ground simpelthen for at vente på et eller andet og fægtede sig frem. Og der var også et sted oppe i Himalaya bjergene, hvor vi mødte en familie, der sad, han havde ikke noget arbejde, moderen sad med tre børn, og de græd og græd og græd og græd, fordi der var ikke noget mad i huset. Simpelthen. Og da vi kom tilbage et stykke tid efter, så havde han fået et job som baker, og vi havde givet dem penge, før vi drog videre. Og så... Der var lige pludselig solskin, og alle havde det godt igen.

Nikolai Sørensen: I løbet af sin backpackerrejse begynder Peter også at tage afstand til den kultur, han selv har identificeret sig med. Hvordan var mødet med andre backpackere i starten af jeres rejse?

Peter Hørve: Det var alletiders, og vi nød det. Og vi var jo nogle hippier hjemmefra, så vi nød guitar og chilleren og og bål og den slags ting.

Nikolai Sørensen: Den fik ikke for lidt.

Peter Hørve: Den fik ikke for lidt og efterhånden så da vi havde været afsted i ca. et halvt år, så begyndte vi ligesom at føle, at det var jo ikke derfor vi var taget afsted i virkeligheden. Det var jo for ligesom at opleve intenst at være i de lande vi nu var i, og det folk som vi nu var i, og opleve dem mere og mere hvad skal man sige intenst, så vi undgik mere at rejse i en stor flok eller med nogen, der lignede os? Altså, vi var ikke så meget i et ekkokammer, som man siger nu til dags haha. Vi ville. Vi ville fandme opleve folket, som vi nu måtte, så efterhånden gled det ud, det der med at vi hele tiden skulle støtte os med med nogen som som vi lignede. Det var et, det var sjovt i begyndelsen. Og efterhånden så fadede det helt ud. Men vi havde stadigvæk vores rygsæk. Altså den fulgte os lige til det sidste.

Nikolai Sørensen: Selvfølgelig.

Peter Hørve: Det gjorde den.

Nikolai Sørensen: Hvordan oplever backpackeren lokalbefolkningen og den lokale kultur de steder, hvor de besøger?

Mathias Thuen Jørgensen: Ja, altså de fleste ville jo i hvert fald selv tænke eller sige, at de at de, hvad hedder det, forsøger sådan at engagere sig mere i den lokale kultur og i den lokale befolkning. Og forsøger at opnå en større forståelse eller empati eller hvad man vil sige, og vil måske også forsøge og hvad hedder det så på en måde at komme i dialog med med nogle af de lokale og den her type ting. Og så kan man sige, så kan man altid stille spørgsmålstejn ved, om det så lykkedes, eller hvordan det lykkedes. Og noget af den der interaktion om den i virkeligheden er lige så meget et produkt som alle mulige andre produkter, man kunne købe og den slags ting. Men der er en ambition, typisk, om at være, kan man sige, anderledes end den mainstream rejsende, i citationstejn, på den måde.

Nikolai Sørensen: Og hvad med backpackere imellem? Hvordan er forholdet der?

Mathias Thuen Jørgensen: Jamen, der er jo også, kan man sige, et fællesskab, og det er jo nok også en af grundene til, at man gør, man ønsker den her rejseform. Det at der opstår et fællesskab omkring, at man har nogle fælles værdier omkring for eksempel det her med, at vi er anderledes. Vi ønsker, vi rejser i længere tid. Vi ønsker at blive længere og komme mere ind under huden på det sted, vi er. Så opstår der jo et fællesskab omkring. Og så er der jo sådan nogle forskellige, kan man sige. Hvad skal man kalde det hubs eller hotspots eller sådan noget? Og det kan typisk være på sådan nogle overnatningssteder, hostels, som vi sidder på i dag, hvor man kan møde ligesindede og have det sjovt med dem eller udveksle erfaringer osv.

Nikolai Sørensen: Undervejs på rejsen har Peter søgt alternativer til den måde at tænke og leve på, som han kender fra Danmark. Og i den hellige by Bodh Gaya i Indien lykkedes det endelig at finde, hvad han søger.

Peter Hørve: Altså før vi tager afsted, er vi blevet trætte af vores kristendom og vores politiske partier, og efterhånden havde vi hørt mere og mere om Indiens religioner og buddhismen og og islam. Vi vidste ikke præcis, hvad det var, vi søgte, men det blev mere og mere tydeligt efterhånden. Og der var vi så heldige, at vi kom ned til Bodh Gaya og møde en en superfantastisk lærer, og siden vi lærte mon de andre at kende, så blev det vores vej, at følge buddhismen fra de næste tre måneder og bringe vores lille fine skat med hjem til Europa, da de tre måneder var gået, og vi ligesom opdagede, at vi havde nået vores vores mål på den rejse simpelthen. Vi skulle bare bringe vores fine lille juvel hjem til København igen.

Nikolai Sørensen: Efter et helt år ude i den store verden og med den nye indsigt I har fået, så er I klar til at tage hjemad igen. Levede rejsen så op til dine forventninger?

Peter Hørve: Ja, i den grad. Det var både et år, som jeg aldrig nogensinde vil glemme, som står fuldstændig uudsletteligt inde i min bevidsthed og bare det at se og opleve de fire lande, som vi kom til og være der så intenst og så samtidig få... og forstå buddhismen inde i sit sind er fuldstændig vigtigt.

Nikolai Sørensen: Hvordan i dag, når du ser på rejsen? Hvilken betydning har denne backpackerrejse fået for dig?

Peter Hørve: Jeg forstår Den tredje verden bedre og de fattige stater bedre, og fattigdom og ulighed bedre. Og så samtidig så kan jeg hele tiden bruge buddhismen i mit arbejde, i min måde at være på i på alle måder. Det er noget som som aldrig forlader en, når man først har fået det ind, kan man sige.

Nikolai Sørensen: Mathias. Når man så er kommet hjem fra sin rejse. Hvilken betydning får backpackrejsen så for for backpackeren?

Mathias Thuen Jørgensen: Man kan sige, at formålet med en backpackerrejse kan jo ofte være, at man har en forventning om måske også er lidt forandret, når man kommer hjem, at man har oplevet noget, noget der var væsentligt anderledes end det man, end det man er vant til, og har måske fået et nyt syn på nogle ting eller har begyndt at forstå, at der er folk, der lever på en anden måde, og at man er privilegeret, måske, hvis man er heldig at have opnået sådan en indsigt. Så på en eller anden måde, så er det, man tager med hjem. Det er jo det. Forhåbentlig kan man sige en eller anden form for den der selvaktualisering, som man har man har håbet på, men også en kan man sige, en bedre forståelse af den verden, man er i.

Nikolai Sørensen: I dag sidder vi på et moderne hostel med alt fra cykeludlejning til en petanque bar. Hvordan har backpack rejsen udviklet sig fra 70'erne til den rejse, som de backpackere der overnatter her, de oplever?

Mathias Thuen Jørgensen: Ja, altså man kan sige der er ikke meget hippie trail over det her sted, nødvendigvis. Jeg tror, man kan sige, det har udviklet sig på den måde, som jeg har sagt tidligere. Det her med at der opstår en kultur som så som så gør, at der opstår en industri, som ligesom kan man sige laver produkter, der passer til den kultur, og så udvikler det sig lidt. Så man kan sige På den ene side kan vi sige det er nemmere at være backpacker på den måde, at du kan få det hele og så osv. osv. Men på den anden side kan man sige, det er også blevet sværere at være backpacker, hvis målet er ligesom at opleve det ukendte eller. Eller de her ting. Altså man kan sige alt er opdaget. Du kan... Det er meget svært at fare vild. Du kan finde information om de steder, du kommer hen og de steder du er lynhurtigt med din telefon. Det betyder ikke, at det ikke er muligt, og der er også helt sikkert stadig backpackere, som forsøger at modarbejde det, som de nu ser, som kan man sige den mainstream backpackerkultur, ikke.

Nikolai Sørensen: Hvad længes nutidens backpackerrejsende efter?

Mathias Thuen Jørgensen: Jeg tror i høj grad, at de længes efter meget af det samme, som man altid har været drevet af. Så det kan man sige, kombinationen af det der push - man vil gerne væk fra noget, og der kan det måske tidligere været sådan også meget politisk motiveret, men man vil væk fra noget. Nu er det måske mere, at man bare ønsker at bryde ud af sine vante rammer. Eller man ønsker at komme ud og opleve noget andet. Og så er der det her pull, som er, at man bliver draget af sin udlængsel. Man vil gerne ud og se hvad der er derude og også måske ude på en anden måde at selvaktualisere lidt. På den måde kan der være noget identitetsopbyggende i det, som også trækker på en eller anden måde. Så i virkeligheden så tror jeg, ja så tror jeg det er meget det samme kan man sige. Der der der der trækker sådan som som det altid har gjort.

Nikolai Sørensen: Peter rejste ud i verden med et ønske om at opleve nye måder at tænke og leve på. Og efter et år ude kom han hjem med et bredere verdenssyn og med en ny religion i rygsækken. Peters søgen efter te-manden blev en pause fra det velkendte og et møde med det ukendte, og her 50 år senere står minderne stadig klart for ham. Når han lukker øjnene, kan han se Himalayas bjergtoppe så levende, som da han lå på bondens høloft og så solen gå ned. Backpackrejsen opstod som en modkultur til det etablerede og til den konventionelle turisme. Rejsen blev et alternativ for en generation af unge, der længtes efter at komme ud og se noget andet. Her til sidst er det også vigtigt lige at høre om: lærte du te-manden at kende?

Peter Hørve: Ja, vi lærte te-anden at kende overalt.

Nikolai Sørensen: Fedt!

Peter Hørve: Det gjorde vi.

Nikolai Sørensen: Så rejsens slogan, det levede I op til?

Peter Hørve: Ja, og det har aldrig forladt mig. Det at man skal... mit valgsprog det er: Skynd dig langsomt [?]

Nikolai Sørensen: Og lær te-manden at kende?

Peter Hørve: Og lær te-manden at kende.

Nikolai Sørensen: Hvordan i dag? Længes du stadig ud?

Peter Hørve: Jeg skal aldrig hen til et sted, hvor jeg har haft det godt og sjovt og mærkeligt, fordi det bliver aldrig den samme... den samme oplevelse, som når du har været der første gang.

Nikolai Sørensen: Hvad med din gode gamle rygsæk? Skal du have den på ryggen og ud i verden igen?

Peter Hørve: Det kunne godt ske, men jeg har ikke en. Jeg har ikke den udlængsel, som vi havde der i 70'erne.

Nikolai Sørensen: Så der er en, der er en tid til alting.

Peter Hørve: Ja, det tror jeg. Jeg er ikke 26 mere. Jeg er 78.

Nikolai Sørensen: Og vi skriver ikke 71-72 i kalenderen mere.

Peter Hørve: Nej, heller ikke det. Men jeg tror... Jeg... Jeg vil altid sige, at det er smadder godt at komme ud og se verden, og jeg håber, at alle unge gør det, simpelthen. På en eller anden måde kommer jeg afsted, tager et sabbatår og væk fra skole og væk fra det hele. Det var godt for os i hvert fald. Super godt.

Nikolai Sørensen: Fedt!

Peter Hørve: Det gør jeg gerne igen på den måde.

Nikolai Sørensen: Udlængsel er produceret af Nikolai Sørensen for Vores tid Nationalmuseets mediehus med støtte fra William Demant Fonden.

Peter Hørve: Farvel søde Nicolai.

Nikolai Sørensen: Farvel Peter.

Peter Hørve: Tak for i dag.

Nikolai Sørensen: Ja, selv tak.

Peter Hørve: Det har været en fornøjelse.

Nikolai Sørensen: Ja, det har det virkelig. Redaktør er Rikke Caroline Carlsen. Lyddesign, klip og mix er leveret af Raehan Sarjou. Tak til leder af Center for Turismeforskning, Mathias Thuen Jørgensen for baggrundsinformation om turisme. Du kan finde flere podcasts om historie ved at søge på Vores tid i din podcast app.

[Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus](#)

[Episode 4: Peter backpacker i 1971](#)

Lyddesign, klip og mix: Raehan Sarjou

Produceret af Nikolai Sørensen for Vores Tid